

Provisoriet som et Grundlovsbrud og som et Skridt, vi aldrig billige. En ganske anden Sag er, om det havde været rigtigt at gaa til kraftigere Midlers Anvendelse, om vi ikke have viist Svagthed ved at tage for lemsfødig fat. Det er et Spørgsmaal, som ligger fuldstændig aabent, og som jeg uden Bitterhed fra min Side er villig til at forhandle, naar det skal være. Men at stille en saadan Sætning op som den, jeg nævnte, er, hvis den er opstillet — jeg var ikke tilstede — uforvarligt. En anden Sag er det, at jeg villig indrømmer, at nu for Liden bør man forhandle med Lempe og fare med Lempe, og jeg skal sige hvorfor. Jeg har allerede tilladt mig at sige det for et Par Aar siden, da jeg gjorde opmærksom paa, at en bestemt Opposition meget vel kan føres, selv om der er mere end eet Oppositionsparti; men den kan ubetinget ikke føres, naar der er en indbyrdes splidagtig Opposition (Afbrydelse af Berg). Det ærede Medlem regner sig jo ogsaa til Oppositionen (Modsigelse af Berg). Naar, det ærede Medlem regner sig ikke mere til Oppositionen (Berg: Nei, jeg er Deres Opponent). Naar, han er Opposition imod os, saa er det ærede Medlem gaaet over til Ministeriet, og saa siger jeg, at det ikke er værd at snakke om den Ting. Jeg troede, at det ærede Medlem dog havde lidt af de gamle Standpunkter (Modsigelse af Berg). Naar, ja saa, det er slet ikke Misfammen; men forhandles maa der under saadanne Forhold, thi da er det givet, at Oppositionen her kun er et Mindretal; men en Mindretalsopposition er nødt til at forhandle. Men der er to Maader at forhandle paa. Man kan forhandle saaledes, at man gjør sine Anskuelser gjældende og for Noget skaffer Noget, og man kan forhandle saaledes, at man forhandler samtlige sine gamle Standpunkter bort, og ikke faar Andet for det, end at se den ærede Krigsminister i godt Humør. Det er den sidste Art af Forhandling, jeg ikke vil være med til.

Sluttelig vil jeg kun udtale, at jeg ganske deler den Anskuelse, der blev gjort gjældende af det ærede Medlem for Viborg Amts 4de Valgkreds (Kjær), at, hvis vi nu her slaa ind paa den Vej, som synes nu at være antydet, gaa bort fra det, jeg har anbefalet, nemlig at støtte Flaaden og komme ind paa Kjøbenhavns Befæstning — thi derom maa d'Herr er ikke gjøre sig nogen Illusion, at det ikke kommer dertil — da gjøre vi Noget, som vi gjøre bag det danske Folks Ryg. Hvis d'Herr kunne gjøre det i det danske Folks aabne Dine, det er efter en Opløsning, skal jeg finde mig i det. Men jeg siger som det ærede Medlem for Viborg Amts 4de Valgkreds, at det at gjøre det, efter at Valgerne gjentagne Gange have staaet fast imod det, ved at benytte Liden mellem to Valgperioder til at slaa alt det itu, som vi have holdt fast ved, og som Valgerne have holdt ved, det er ikke rigtigt.

**Formanden (Krabbe):** For at den paa følgende Forhandling ikke paa væsentlige Punkter skal blive en Gjentagelse af den Forhandling, der har været ført i de foregaaende Dage, vil jeg tillade mig at lægge ærede senere Talere paa Hjerte, at holde den saavidt muligt borte fra de to store Spørgsmaal: Befæstningsspørgsmaalet og den indre parlamentariske Politik. Jeg siger ikke, at der er mindre Berettigelse til at fremdrage disse Spørgsmaal her end ved Hærløven; men jeg henpeger paa det U hensigtsmæssige i at gjentage Debatten derom. Ligesom jeg ikke har lagt nogen Hindring i Veien for Udtalelserne af den ærede sidste Taler, saaledes antager jeg ikke, at nogen Indskriden vil blive fornøden ved senere Talere; men jeg henstiller til ærede Talere selv at begrænse sig.

**Berg:** Jeg kan fuldtud følge den høitærede Formands Opfordring med Hensyn til ikke at komme ind paa den indre parlamentariske Politik. Den ærede sidste Taler anser jeg med Grund berettiget til til enhver Tid, paa ethvert Sted at søge at undskyldte sin Stilling i den Henseende, og jeg skal, selv om han saa bruger Forklaringer og Udtalelser, som jeg ikke billiger, ikke tage ham det saa nøie. I den Henseende skal jeg ikke forlænge Debatten. Naar jeg har forlangt Ordet i denne Sag, er det kun for at gjøre nogle almindelige Bemærkninger om det, der er fremkommet angaaende den foreliggende Sag og dens Forhold til en tidligere Behandling. Under den tidligere Forhandling havde jeg det Indtryk, at der var ærede Talere, der bed sig saaledes fast i et bestemt Spørgsmaal, der ikke laa for, nemlig Spørgsmaalet om Kjøbenhavns permanente Befæstning, saa at jeg ikke kunde skjønne Andet end, at, hvor velvillig de end muligvis in mento vare mod en rolig, saglig Behandling, kunde det dog se ud, som om de havde anlagt hele deres Foredrag efter en Forskyrrelse af en virkelig Forhandling om det foreliggende. Det samme Indtryk har jeg faaet — maasse gjør jeg det ærede Medlem Uret — af det Foredrag, vi nys hørte, ikke blot med Hensyn til den lange Udvikling angaaende Kjøbenhavn som Centralbefæstning, Noget, der ganske vist er forhandlet de andre Dage, og som jeg slet ikke skal komme ind paa, saa meget mere, som jeg i Noget af det, han sagde, er enig med ham, men navnlig ogsaa med Hensyn til hans Udtalelser om den overvættede Kjærlighed til Marineministeren. Jeg er ikke overbevist om, hvorvidt den i saglig Forstand er ægte, ialtsald passer det ikke nøie til tidligere Forhandlinger, og naar det ærede Medlem tog saaledes mod dette Forslag og fandt det ganske godt, og endogsaa paa sine Steder vilde gaa videre, sit jeg det Indtryk, at der deri jo godt kunde ligge den Taktik. So mere jeg vil hale op paa Marinen, jo sikrere kan jeg være paa